

*De Noorderwind waait gierend om me heen
De Noorderwind snijdt mij door merg en been
En 'k weet niet precies waarom
Maar ik wou dat ik eens uithuilen kon
Als de wind, de gure Noorderwind*

Will Tura.

Vandaag met 77 stappers op verkenningstocht door een mooi stukje Frans-Vlaanderen. Startplaats Licques, bedrijvig dorp dat reeds in 650 in de boeken wordt vermeld. Van de Premonstatenzenabdij gesticht in 1132 en herbouwd in 1747 resten alleen de huidige parochiekerk, school en pastorie. De streek zelf is berucht en beroemd voor het kweken van kalkoenen. Gevogelte met het label Licques-Volailles wordt fel gewaardeerd.

Genoeg historiek en culinair gedoe. Een waterig zonnetje en een gure Noordoostenwind sturen ons de Rue de Breuil op, licht bergop, voorbode voor wat later op de dag nog voorgeschoteld zal worden. Een sportveld, holle weg, stukje asfalt, veldwegen, enkele hoevegebouwen en bosranden voeren ons naar hogere sferen met adembenemende vergezichten als beloning. In het Noorden een wazig zicht op de kustvlakte en industriezone van Calais en Duinkerke. In het Zuidoosten het hinterland en de stad St-Omer. Tussendoor vergapen we ons aan de leuke lenteflora. In de bermen is een opvallende verschijning de echte sleutelbloem met dooiergele bloemen, een echte kalkminner. Niet te verwarren met de slanke sleutelbloem bij ons te vinden in vochtige loofbossen met rijk ontwikkelde kruidlaag. Het gehucht Yeuse met kerk en een paar boerderijen sluimert en spiegelt zich in de middagzon. We ronden heuveltoppen van Bois de Foulouse en Bois de Crézecques. Hoog op de flank bemerken we de bleke kalkstenen die schitteren in de felblauwe lucht. Na een flinke klimpartij bereiken we de ruïne van de Chapelle St Louis, 121 meter boven de zeespiegel en ongeveer 24 kilometer verwijderd van de kust. De kapel werd in 1470 gebouwd onder Antoon van Bourgondië, bastaardzoon van Filips 3 De Goede. Tot 1790 kwamen de zeelui talrijk De Ster Der Zee (Stella Maris) vereren die ze vanop de zee konden ontwaren. Voor vroegere Keltische druiden was dit ook al een magische cultusplaats. De kapel werd vernield tijdens de Frans-Spaanse oorlog in de 16de eeuw. De Gotische spitsboogramen toveren schilderijtjes van een unieke wit- blauwe wolkenhemel. We vlijen ons neer in de zon en uit de wind. Het uitzicht is hier op zijn mooist, de stilte oorverdovend. Prettig detail: in de beginjaren 2000 rolde De Bende Van Wim hier ook voorbij en stadsgenoot Jean Blaute kon hier ook genieten van het betoverende landschap. Wij kunnen hier niet blijven en er volgt een afdaling naar het dorp Guémy waar kerk, boerderijen en een oud kasteeltje een stemmig harmonisch geheel vormen. Een veldweg voert ons over het riviertje de Hem naar het nabijgelegen dorp Tournehem-sur-la-Hem. Tournehem lag op de heirweg Théroouanne naar Sangatte. De overlevering vertelt dat Julius Caesar en de Bretoense koning Arthur hier ooit verbleven. Een opvallend kerkje, smalle straten, een marktplein en een kalkstenen poort als overblijfsel van een 12de eeuwse burcht. Rechtover het gemeentehuis Café de la Mairie, daar is het om doen. Door de verhoging van de BTW op de invoer van Belgische bieren verschieten we ons een kriek maar we laten het niet aan ons hart komen. We kunnen bij Marie van La Mairie niet blijven. We dartelen voorbij de molenruïne tot de weg van Bonningues-lès-Ardres naar Quercamps. Vanuit de vallei lonken we nog eventjes naar de Chapelle St Louis hoog boven ons. De sleedoorn bloeit sneeuw wit, naast ons een lappendeken van kniehoog graan, gelig bloeiend koolzaad, partijen jeugdig vlas en vers bezaaide bruine akkers. Panorama's rijgen zich aan elkaar en bieden telkens weer andere invalshoeken van de streek. Met de wind in de haren is het hier op en top genieten. De lucht wordt hier een paar momenten dramatisch blauw-zwart maar de bui drijft gelukkig over. Infobord: Mont de Bonningues, natuurgebied dat zeker wel iets te bieden heeft. Langgerekt trippelen we het Forêt Domaniale binnen, ongeveer 100 ha grotendeels beukenbos. De blauwe boshyacint steekt hoog boven de late bloei van bosanemonen uit, terwijl de lichtblauwe maagdenpalm (waar zijn die maagden gebleven?) als een echte

vloerbedekking fungeert. We volgen nu de Sentier de l'Hermite tot een betonnen staketsel dat de rest van een lanceerplatform blijkt te zijn voor V-1 raketten .In de zomer van 1943 vertrokken van hieruit de vliegende bommen met Londen als doelwit zowat 180 kilometer verder. We marcheren langs een O.-L.-Vrouwkapel en verlaten deze groene long. De wind blaast ons verder over de A26. We kruisen de zeer drukke N43 Calais-St.-Omer. De torenspits van Bavenghem en de bus FOR you is voor velen een verademing. Op de terugweg geen "geklingel" want de bar doet het niet. Wind en kilometers eisen hun tol en velen zullen morgen met loden benen opstaan. In de GR-bijbel noteren we: het was vandaag ne hele, hele schone IIII